

מזרחתי תזכור חדש

על קו נתיבות-ניוירורק, איציק דדיה הפך בשנים האחרונות לאחד הקולות המשפיעים בפופ החסידי. הוא משלב מוזיקה חסידית עם טוויסטים מזרחיים בשיריו, ומתכנן להפוך לקול בולט גם כאן בישראל

חנני בלייך // צילום: שריה דיאמנט

כשהזמר החרדי איציק דדיה קיבל לפני כחודשיים קישור לפרק הראשון של הסדרה "שישו ושמחו" בכאן 11, הוא נדהם. דמות שלמה נבנתה עליו, והוא כלל לא ידע. דודי, זמר חרדי צעיר עטוף בגיטונני כוכב, משובץ ללהקת הרבנות הצבאית וממונה מיד לסולן, וכך עוקף את כל החיילים שעשו בלהקה דרך ארוכה וחלמו כבר על הסולו שלהם. "זה בדיוק היה הסיפור שלי, כוכב חרדי שמגיע ללהקת הרבנות", מספר דדיה, היום בן 28. "אני מקבל ממישהו קישור לפרק הראשון, ובום, מגלה שם את הדמות שלי, אחד לאחד. ממש הופתעתי. צפיתי בכמה מהפרקים, וגיליתי עוד ועוד סצנות שקרו לי במציאות. באחד הפרקים גם שרים שם שיר שלי, 'שוויון בנטל'."

"בידרתי עם חברים קרובים והתברר לי שהיוצרים התקשרו אליהם, וקיבלו מהם מידע ופרטים. ובאמת, מה הסיכוי שזה צירוף מקרים? כוכב זמר ספרדי-חרדי שמגיע ללהקת הרבנות, כשאין לו מושג מה זה צבא, יש לו פוסטרים בחדר, והוא מרגיש כוכב. זה היה כל כך אני אז."

זיהית את עצמך בעוד דברים?

"כן. דודי בסדרה דומה לי מאוד, וגם יש לו תנועות שיש לי, או לפחות תנועות שהיו לי אז, כשנכנסתי ללהקה. היה עוד הרבה דמיון: השיחות עם המנהל, ההתנהלות בלהקה. יש בסדרה סצנה שבה דודי הכוכב מדבר עם המנהל שלו בשיחת וידאו. המנהל צועק עליו: תפסיק עם השטויות! והם רבים ביניהם. היה רגע אמיתי כזה במציאות, שהתעצבנתי על המנהל שלי ורבנו בשיחת וידאו. בצבא הייתי קצת ילד מפונק, והרבה פעמים יכולתי לריב. אני לא יודע מאיפה היוצרים קיבלו את המידע הזה, אבל זה קרוב למה שקרה באמת. כמוכן, הם הקצינו את הדמות. לא באמת דיברתי ככה. אבל גם לא הייתי רחוק ממה שתואר."

דדיה שירת בלהקה שלוש שנים, ובמהלכן הוציא כאמור גם את השיר שוויון בנטל, שדיבר על השירות הצבאי. "נהייתי שם", הוא אומר. "זו הייתה תקופה טובה."

איך היו היחסים עם שאר חברי הלהקה?

"בהתחלה שאר החברים, שרובם

ככולם היו סרוגנים, קצת זלזלו בי. הם גדלו בבית דתי־לאומי, על מוזיקה אחרת, ולא הכירו אותי. רק חרדים שמעו עליי. ופתאום מגיע ללהקה שלהם אחר רדיה, שמרגיש כוכב, שכבר חווה את ההערצה מהקהל. פעם טסנו עם הלהקה לקנדה לאיזה אירוע. אכלנו כולנו במסעדה, והגיע לשם אוטובוס שלם של בנים ובנות יהודים מהאזור, וכולם הגיעו והצטלמו איתי. החברים לא הבינו איך זה יכול להיות. עד אז קצת הסתלבטו עליי בלהקה, 'הנה רדיה, הוא כוכב'. אבל פתאום הם ראו שזה נכון. בקרב החרדים באמת הייתי כוכב".

* * * *

בשנים האחרונות הוא מכונת להיטים: כמעט כל שיר שהוא מוציא נכנס לפלייליסט בתחנות המגזר. השירים "כוכבים" ו"לראות את הטוב" שהוציא לאחרונה, למשל, מושמעים בלי סוף בתחנות המוזיקה החרדיות. אך אם לא שמעתם עליו עד כה, אין פלא: רוב העבודה שלו היא בחו"ל, בעיקר בארה"ב, שם הוא נחשב לומר חופות מוביל עם יומן מלא. הוא נוסע הרבה מנתיות, עיר מגוריו, לניו־יורק, ומופיע בארצות הברית עשרות פעמים בשנה. יום לפני שנפגשו הוא חזר מסיבוב הופעות בן כמה ימים במזרח ארצות הברית ובמקסיקו, שם הופיע בחתונה יוקרתית לצד כוכב הזמר החסידי יעקב שוואקי. בערב שאחרי הטיסה הוא הספיק להופיע בהילולה בארץ, ובבוקר, לפני הריאיון, הוא ומנהלו האישי יוסי לחיאני נפגשו עם ה"רנטגן", הרב יעקב ישראלי אפרגן מנתיות, שרדיה מתייעץ איתו בענייני קריירה. "אני עושה את זה שנים, חי על הקו", הוא אומר. "ההברל הוא שבעבר הייתי מופיע בחו"ל פעם בשלושה חודשים, והיום אני שם שלוש־ארבע פעמים בחודש".

אתה הצליח בחו"ל יותר מאשר פה.
אני כנראה אשם בזה, כי אני מוציא חומר שכנראה מתאים יותר לקהל האמריקני. יותר פופ מגניב, ופחות מזרחי כמו שהייתי עושה פעם. לכן, אני מקבל הרבה הזמנות לאירועים בניו־יורק, ויוצא שאני מופיע שם יותר. ובאמת, עד עכשיו לא השקענו בהופעות כאן בארץ, אלא יותר פיתחנו קשרים בחו"ל. אבל אני רוצה לשנות את זה. אני מתאמץ לפתח את הקריירה שלי בישראל, להיות כאן. הופעה שקבעתי לפני חודש באשקלון נמכרה לגמרי יומיים מראש. המטרה שלי עכשיו היא לעשות פה עוד הופעות ופחות אירועים פרטיים, ולהמשיך מפעם לפעם לנסוע לחו"ל לאירועים פרטיים".

המשיח של המוזיקה החסידית. ישי ריבן

צילום: איילן סטרוק

"גדלתי עליו". אברהם פריד

צילום: מילאן 90

בהתחלה, שאר החברים, שרובם סרוגנים, קצת זלזלו בי. זה השתנה אחרי שטסנו פעם עם הלהקה לקנדה, לאיזה אירוע, והגיע לשם אוטובוס שלם של בנים ובנות יהודים מהאזור, וכולם הגיעו והצטלמו איתי"

בתקופת הקורונה שהה כמה חודשים רצופים בארה"ב. "בארץ כמעט לא הייתה עבודה, הכול היה סגור, אבל בארה"ב היינו משפחה מזרחית, אבל המנהגים בבית היו פחות ספרדיים ויותר אשכנזיים".
אתה חושב שאם לא היית נולד חרדי, היית יכול להצליח גם בעולם הכללי?
"אני נשאל כמה פעמים בחודש למה אני לא הולך לעולם החילוני אלא מתמקד דווקא ברתי. התשובה היא שזה הניסיון שלי לשמור על הדרך שגדלתי לפיה, את הצבע הישראלי, ואני נראה ונשמע כזה – מזרחי צברי, שמייצג את הישראליות. הקהל הזה נמצא כל הזמן עם חסידים, והם צמאים לטעם הישראלי. גם כשאני שר שיר חסידי אני מכניס מעט סלסולים מזרחיים, וזה מסקרן אותם".
את הקריירה המוזיקלית שלו החל כבר בגיל תשע, כך שהיום הוא אחרי כמעט עשרים שנה של עבודה בתחום. "גדלתי בבית חרדי, ששמעו בו אברהם פריד ומרדכי בן־דוד. תן לי לשיר שיר חסידי, ואני אשיר אותו עם ה'נשוקה' של החסידים. הם אוהבים את זה. אין להם זמר שירוע לעשות מזרחי ופופ יחד עם הנשוקה, ואני חושב שהשילוב של שני

אבל מהמקום שאני נמצא בו עכשיו, עם החולצה הלבנה והמכנסיים השחורים. אני לא מכוון ל'שם'. אולי יום אחד אוציא שיר מהעולם שלי שיוכל להיות מושמע גם בגלגלצ".
רדיה מספר ששיריו זוכים לתגובות רבות. "אני מקבל כל הזמן אהבה מהקהל – במטוט, בנתב"ג וכוכל מקום שפוגשים אותי בו. אנשים אומרים לי תודה על המוזיקה. מישהי כתבה לי באינסטגרם", הוא שולף את הנייד ומחפש את ההודעה, "שהשיר 'מלחמות' שכתבתי והלחנתי הציל אותה מהתאבדות. היא כתבה לי שתמיד לפני נקורת שכר היא שומעת אותו וחוזרת לעצמה".

* * * *

במהלך גיוסו התראיין רדיה לערוץ 2 דאז, וקרא לחרדים שלא לומדים בישיבות להתגייס אף הם. ברחוב החרדי הגיבו בעוינות לקריאה הזאת. "הייתי אז בניהול אחר, ואמרו לי להגיד כל מיני דברים בנושא הגיוס. אני חושב שעשיתי טעות כשאמרתי את זה, לא כי זאת לא האידאולוגיה שלי, אלא כי לא הייתי צריך להביע דעה בנושא רגיש כזה. יצאה אז כותרת שאני אומר ש'החרדים צריכים להתגייס', למרות שאמרתי שמי שלומד תורה צריך להיות בישיבה. אני מאוד מצטער על הכותרת הזו".

לדבריו, הוא לא אוהב לעשות רעש בגלל עניינים שאינם קשורים לשירה עצמה ולמוזיקה. "אני רוצה להתפרסם בגלל הקול שלי, האמת שלי ומי שאני, ולא בגלל גימיקים", הוא אומר. "הפריצה הראשונה שלי כזמר סולו הייתה בשיר 'הללויה'. בקליפ שהופק לשיר רואים אישה נדרסת, וכולם דיברו על זה בזמנו. אומרים שאין פרסום שלילי, ובאמת בזכות הקליפ כולם דיברו על השיר והשם שלי פורסם. אבל אני לא מסכים עם השיטה הזאת. מוזיקה טובה היא שקובעת מי אתה, ומה אתה, וגם אם הדרך ארוכה לפעמים, צריך לעשות אותה, ולא לחפש גימיקים מקצרי דרך כדי להשיג את מה שאתה רוצה. אם אתה מאמין באלוקים, אתה לא צריך שם גימיק".
"היה לא פשוט לעזוב את הניהול הקודם שלי. הייתי אדם מנוהל ותלותי, ופתאום אתה צריך להתחיל לנהל את עצמך, וזה כמו סטירה לפניכם. ציפיתי שיהיה קשה, אבל לא ידעתי עד כמה. כדי להיות אדם חזק, אתה צריך לעבור דרך. אבל אני שמח שזה קרה, כי היום אני חזק, יודע מה אני רוצה. יש לי סיעתא דשמיא גדולה מהקב"ה, ואני נמצא במקום טוב יותר

צילום: אביה עמרי

איך אתה מגדיר את המוזיקה שלך?
"זמר אמיתי יכול ללבוש צורה ולפשוט צורה. דור שלם מתחלף היום בכל שלוש שנים, לא כמו פעם, הטרנדים מתחלפים מהר. להיות זמר היום זה לדעת להתאים את עצמך לטרנד. השיר 'כוכבים' שהוצאתי לא מומן הוא ממש לא יסדיתכונני אלא פופ, ואפילו טיפה אירוויזיוני בסגנון שלו, והוא עדיין מביא אותי כמו שאני. וכך עשיתי בעוד שירים. להיות זמר טוב זה פשוט להתאים את הקול שלך לכל תקופה ולכל מצב. להתקדם ולא להישאר מאחור".

בפורים 2020 בילה רדיה בניו־יורק, אצל מיליונר שנוהג להזמין אותו למסיבת הפורים מדי שנה. הקהילה החרדית בארה"ב סבלה בחג ההוא מהתפרצות הקורונה הקשה הראשונה, וכשחזר ארצה ימים ספורים לפני פסח התברר לו שגם הוא חולה. "עוד לפני קבלת התוצאה נכנסתי לבידוד, ואו הגיעה הבשורה שאני חולה. הרגשתי מאוד לא טוב. היה לי קשה לנשום, והרגשתי כל הזמן שאין לי אוויר בגרון, וכמוכן, אין טעם ואין ריח במשך שבוע. התנאים או היו מאוד קשים. הזמנתי פיצה יומיים לפני פסח, והשליח שם את המגש ליד הרלת וברת".

"חליתי עוד בזמן שמספרו חולים, הייתי החולה ה-5,001. את ליל הסדר כמוכן עשיתי לבד. זו הייתה חוויה שאני לא יכול לשכוח, כי היה שם חיבור רוחני מיוחד שאי אפשר לשחור, עם הסימנים של החג וההגדה של 'גדלנו עליך', וזה אבסורד".

"אני חושב שהם אוהבים את הצבע הישראלי, ואני נראה ונשמע כזה - מזרחי צברי שמייצג את הישראליות. הקהל הזה נמצא כל הזמן עם חסידים, והם רוצים לטעום גם את הצבע הישראלי, צמאים אליו"

לקהל. שמרו עליי טוב. הייתי כל הזמן עסוק בטיסות ובאלופנים ואפילו לא חשבתי על זה. אני מבין מה שאתה שואל, אלא שאצלי גיל ההתבגרות והטיפש־עשרה התבטא באיך להופיע מגניב על הבמה או איך להוציא שיר יפה. כל האנרגיה שלי הופנתה למוזיקה, לא למעריצים ולמעריצות, ומספיק שהייתי רואה אותם בהופעה. לא היה לי צורך אחר".
לדבריו, גם היום אנשים יגידו לו ברחוב "גדלנו עליך". "אנשים מגיעים לדבר איתי, ואני עונה ומתייחס, אבל אני פחות רואה היום מעריצים או מעריצות. אני גם לא הולך לטייל בנתיבות או בבני־ברק ומחפש מי מכיר אותי. אבל אם כן אלך לשם, לא יהיה הברל בין לפני עשר שנים להיום. אנשים צעירים ממני אומרים לי 'גדלנו עליך', וזה אבסורד".

נפשית וכלכלית, עם צוות חזק מאחוריי".

* * * *

הוא רווק, אבל מאמין שבקרוב יעמוד תחת החופה. בחתונה בארה"ב הפגישה אותו הכלה עם חברתה, רופאה שעומדת להתחיל התמחות, והוא חושב שזאת תהיה ההזדמנות למסד את השירוך. "אני עובר קשה, ולא תמיד יש לי זמן לדאוג לעצמי", הוא מזהיר. "יש לי קריירה, אני טס הרבה בעולם, והאישה שתהיה לי צריכה להכיל את זה".
היום אתה כבר בוגר, אבל מעניין: איך נער בן 16, חובש כיפה שהורה, מתייחס למעריצות?
"בתקופה ההיא לא היה לי בכלל קשר

פסח. כל האווירה הזו הייתה חיבור רוחני מאוד גבוה, וכמוכן, היה גם מאוד עצוב. אני רגיל לשולחן סדר גדול עם כל המשפחה, ופתאום אני בודד בחג. אז שמתי לב לכל מילה בתגרה, השקעתי יותר".

* * * *

בימים אלה רדיה עובר על סבב הופעות ארצי ששמו "לראות את הטוב", כשמו של שיר שהוציא רק לאחרונה וזכה להצלחה. כעת הוא עובר באולפן על שירים חדשים לאלבומו הבא, וגם על המופע שעתיד לרוץ ב"בין הזמנים" הקרוב ברחבי הארץ, בניהולו המוזיקלי של נתנאל בן־גיאת – שהיה המפקד שלו בצבא.

לאילו זמרים אתה עצמך אוהב להאזין?
"אני שומע הכול, אבל אוהב לשמוע במיוחד את ישי ריבן, חנן בן־ארי, אמיר דרון ועדן חסון".

על ישי ריבן הוא מרעיף מחמאות חמות במיוחד. "אני חושב שהוא המשיח של המוזיקה החסידית. הוא גאל אותה מהמצר שהיא הייתה בו שנים רבות. לפני כן המוזיקה היהודית הורכבה או מ'אוי אוי' או משרים מזרחיים מסולסלים עם להנים יווניים. היום, בזכות ישי, יש משהו חדש במוזיקה היהודית, עם צבעים אחרים. ישי היה איתי במשך תקופה בלהקת הרבנות, לקראת סוף השירות. תמיד ידעתי, וגם אמרתי לו את זה, שהוא הולך להיות משהו גדול שהמדינה עדיין לא הכירה. אפילו אירחתי אותו במופע שלי ברדינג 3 בתל"א אביב, לפני שמונה שנים, כשעדיין לא היה מוכר. הוא עוד היה אז חייל, והגיע לשיר בהופעה שלי את 'תוכו רצוף אהבה'. היה ברור כשמש בצהריים שהוא הולך לעשות משהו שאף אחד אחר לא עשה, ואני באמת מאחל לעצמי ולכל זמר שיעשה את זה נכון כמוהו".

מה היה רגע השיא שלך עד היום?
"עדיין לא הגעתי לשיא. יש לי עוד הרבה מה לעשות. הופעתי ב־2014 בפני 50 אלף איש בכיכר ריבן, בעצרת למען שלושת החטופים, כשעוד לא היה ידוע שנרצחו. שרתי שם 'תקווה' וזה היה עוצמתי מאוד לראות כל כך הרבה אנשים. ובכל שנה בתוכה אני מופיע בהתבט קניון ממילא בירושלים. הרחבה מתמלאת ביהודים מכל העולם, מארה"ב, ממקסיקו, מצרפת. זה מתחם את הלב".

איפה אתה עושה שנים מהיוב?
"עסוק בחיבור מוזיקלי שהוא אהבת ישראל על אמת, אבל עם רמה גבוהה, ופוחת מופעים גדולים. בניו־יורק כבר מילאתי מופע עם 2,000 איש, או למה זה לא אפשרי פה?" ■